

[Glistrup]

som vi ved førstebehandlingen kaldte friske æg, og som vi ville støtte.

Derudover er der ved forslagets gang gennem Folketinget ved både anden og tredje behandling indført nogle ændringer, som i og for sig vedrører noget, der ikke var med ved første behandling, men som stort set kan beskrives på den måde, at i stedet for at skulle ulejlige folk med at sende penge frem og tilbage, når der var en difference på 25 kr., skal man først gøre det, når differencen bliver 100 kr. Og det er jo ærlig talt en fornuftig rationalisering. Hvad enten man har noget til gode eller ej, er der det med at få sendt en postanvisning – som man skal 14 km hen på posthuset for at hente – på 12 kroner og 14 øre eller altså 27 kr., da vi havde 25-kr.s-grænsen. Med den inflation, regeringen står for, er det meget fornuftigt at lave en 100-kr.s-grænse i stedet for 25-kr.s-grænsen, så også det betragter vi som en forbedring.

Selv om vi altså i Fremskridtspartiet er fuldstændig opmærksom på, at det ikke indeholder nogen endelig løsning, som er fornuftig, på det i sig selv uløselige problem, og at der kun er en eneste mulig og endelig løsning, nemlig totalophævelse af indkomstskatten, er dette forslag med alt, hvad det indeholder, et skridt i den rigtige retning. Det er nu en serie på syv fremskridt, og når der er syv fremskridt og nul tilbageskridt, er Fremskridtspartiets konklusion selvfølgelig, at vi stemmer ja til at gå de syv skridt fremad.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Fru Pia Gjellerup fremførte heller ikke i dag noget nyt, men jeg føler alligevel trang til at præcisere, hvad det er, sagen drejer sig om. Fru Pia Gjellerup talte om en administrativ udsættelse; det står mig heller ikke i dag klart, hvad den udsættelse skulle dreje sig om. Men jeg må forstå fru Pia Gjellerup sådan, at bemærkningerne har relation til den fremgangsmåde, der blev benyttet sidste år af Statsskattedirektoratet i anledning af, at en række årsopgørelser ekstraordinært var blevet forsinket.

Det, der skete, var rent faktisk blot, at Statsskattedirektoratet undlod at opkræve procenttillæg for de skatteydere, som modtog årsopgørelsen efter 1. juli, men foretog frivillig indbetaling i løbet af juli måned. Det var, hvad der foregik, og det må altså være det, fru Pia Gjellerup forstår ved en administrativ udsættelse.

Som det også fremgår af de besvarelser, der er givet i Skatte- og Afgiftsudvalget, har Justitsministeriet været hørt om sagen, og Justitsministeriet har i den anledning udtalt, at ministeriet på baggrund af forarbejderne til kildeskattelovens § 59, 2. pkt., ikke har bemærkninger til, at Skatteministeriet administrativt udsatte betalingsfristen for indbetaling af frivillig restskat.

Justitsministeriet bemærker videre, at der efter det oplyste ikke var tale om en generel udsættelse af fristen, men kun om en udsættelse for den gruppe skatteydere, der i 1988 modtog årsopgørelserne væsentlig senere end normalt, og at de pågældende skulle indbetale restskatten umiddelbart efter modtagelsen af opgørelsen, for at det kunne få virkning som frivillig indbetaling. Det er altså, hvad Justitsministeriet har sagt om den sag.

Det fremgår altså heraf, at det tilkommer vedkommende ressortminister at skønne over, om der foreligger særlige omstændigheder, så en frist reelt kan fraviges. Det er således kun, når der foreligger ganske særlige omstændigheder, at en administrativ fremgangsmåde som den, der blev benyttet i sommeren 1988, kan komme på tale.

Lad mig nu gentage for 117. gang, at der ikke i år foreligger sådanne særlige omstændigheder. Som bekendt er proceduren vedrørende årsopgørelsen ændret væsentligt i forhold til tidligere år, og derfor er der ikke på det foreliggende grundlag baggrund for en ordning som sidste års.

Pia Gjellerup (S):

Indledningen af skatteministerens besvarelse kunne vi måske have været foruden, hvis skatteministeren havde haft tid til at høre efter, hvad jeg sagde under mit første indlæg. Men skatteministeren fandt ad egne veje – det tog bare lidt længere tid – frem til, hvad det var, jeg spurgte om, nemlig om en udsættelse eller rettere en undladelse af at opkræve procenttillæg, såfremt der blev indbetalt restskat inden 1. august.

Den udsættelse af fristen – som der i realiteten er tale om – fra 1. juli til 1. august, som blev gennemført sidste år, lagde skatteministeren megen vægt på var bestemt af Statsskattedirektoratet, men det må dog have været ministeren, eftersom det er – og det er også det, Justitsministeriet siger – vedkommende ressortminister,